

Nieuwsbrief najaar 2023

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp

Beste allemaal

Hierbij ontvangt u weer de nieuwsbrief van het najaar dit jaar.

Traditie getrouw zijn we in oktober weer naar Kroatië geweest om te kijken hoe alles reilt en zeilt en waar en wie onze hulp nog kan gebruiken. Ook Petra, onze steun en toeverlaat op kamp en bij de bingo, was er dit keer bij.

In het voorjaar hebben we een school en een kinderkoor blij gemaakt met een gift voor nieuwe kleding en een 3-D printer waar beiden zeer blij mee waren.

Het kinderkoor treedt overal op en gaan binnenkort ook weer een optreden verzorgen in Zagreb. We worden hierover door social media op de hoogte gehouden en dat is erg leuk om te zien.

Ook dit najaar hebben we diverse mensen en kinderen mogen ontmoeten.

Erg leuk was dat op de eerste zaterdag toen we in Kroatië waren, er een soort van braderie was in het plaatsje Tovarnik.

De kinderen van het tweede (1999) en derde kamp (2000) kwamen uit Tovarnik dus we waren nieuwsgierig of we misschien iemand zouden ontmoeten.

We hadden een klein voordeeltje. Een van de kinderen uit Tovarnik was een paar weken voor ons vertrek naar Kroatië in Nederland en kwam ook even bij ons langs om gedag te zeggen. Toen ze hoorde dat we naar Kroatië zouden gaan spraken we af om elkaar ook in Tovarnik te ontmoeten zodat ze ons een beetje rond kon leiden.

En zij herkende iedereen, wij een stuk minder want als kinderen ouder worden veranderen ze heel erg, dat kunnen wij u wel vertellen. Ton heeft werkelijk heel veel 'kinderen' ontmoet bij het rondlopen en wat waren ze enthousiast. Tineke, die wat minder goed ter been is, bleef in het restaurantje zitten, maar ook daar liepen 'onze' kinderen naar toe.

Wat was het genieten en goed om te horen wat de kinderen allemaal zijn gaan doen in hun verdere leven. Maar zeker ook goed om te horen dat hun ervaring in Nederland zoveel voor ze heeft betekend.

Op de linker foto ziet u Katarina die ons heeft rond geleid samen met drie zusjes die allemaal in ons kamp zijn geweest. Op de tweede foto ziet u Josipa die bij de brandweer is gaan werken. De derde foto was de schooljufvrouw van de school in Tovarnik maar 23 jaar geleden was ze als kind bij ons. We kregen van haar een cadeautje met allerlei producten van de streek.

Het was een leuk weerzien en voor ons en u allemaal een bevestiging dat we het goed hebben gedaan.

Ook in het centrum van Vinkovci hebben we een paar keer gezeten. Via social media lieten we weten waar we waren en ook tot hoe laat we bleven zitten.

Ook daar kwamen we allerlei bekenden tegen, kinderen maar ook leerkrachten en baby teachers die vaak zelf als kind op kamp waren geweest.

Gezellig en er werden vele goede herinneringen opgehaald.

Op de foto rechts zien jullie Ton en Kemal in gesprek. Kemal was via de school van Mirkovci in Nederland geweest en werkt nu tijdelijk in het café waar we vaak even gingen zitten om met mensen af te spreken. Een leuke jongen waar we gezellig mee hebben zitten praten.

Ook hebben we nog de school in Cakovci bezocht waar we in het verleden ook kinderen vandaan hadden voor op kamp.

Een juffrouw die we al 25 jaar kennen werkt nog steeds op de school en trots liet ze haar kleine klas kinderen zien en een herfststuk waar alle kinderen van school aan hadden meegewerkt.

We zijn op bezoek geweest bij een juffrouw thuis, Gabi die samen met haar dochter Marta in het laatste kamp is geweest.

Marta kwam vol trots zien wat ze allemaal meegenomen had uit Nederland en wat ze bij de bingo had gewonnen. Ze had drie verschillende poppen gewonnen, allemaal opgeknapt en aangekleed door Yvonne uit Alphen aan de Rijn die vele jaren voor bingo prijzen heeft gezorgd samen met haar man Rob. En jullie zien het, het is allemaal goed terecht gekomen.

Toen we bij de familie thuis waren spraken we veel Engels en in het begin zei Marta alleen yes en no maar aan het eind van de avond kwam ze met foto's en legde van alles in prima engels uit. Ze vertaalde zelfs een keer een stukje van ons naar haar moeder, dat was zeer grappig.

Moeder zei ook dat haar Engels aanzienlijk verbeterd was en dat is ook altijd fijn om te horen. We horen wel vaker dat de taal van de kinderen verbeterd maar ook hun gedrag.

Op kamp hadden we ook een groep meisjes waar het gedrag nou niet echt over naar huis te schrijven was. Ook op school waren er problemen met ze en zelfs een moeder had problemen met het gedrag van haar dochter. Na het kamp was dit aanzienlijk verbeterd en moeder gaf dit ook aan op school en ook dat is fijn om te horen.

Zo hebben we van Sjef en Gerda uit Ermelo nog een mooi bedrag gekregen wat ze hadden gespaard vanwege hun verkoop van kaarten in de kerk. Dank jullie wel.

We zijn hier heel blij mee want we hopen dat we vanaf volgend jaar een meisje kunnen gaan ondersteunen die een muzikale opleiding zou willen gaan volgen.

Ze heeft geprobeerd om dit jaar al de opleiding te gaan doen maar vanwege de financiën was dit niet mogelijk. We hebben nu de hulp ingeroepen van een aantal leerkrachten van de basisschool waar het meisje les heeft gehad en een pedagoge en die gaan gezamenlijk uitzoeken wat de mogelijkheden zijn en wat wij voor haar kunnen betekenen en hoe we dat het beste kunnen doen.

De vader van het meisje is alcoholist en we willen uiteraard niet het drankprobleem van vader ondersteunen maar wel het meisje.

We hebben al eerder een meisje ondersteunt bij een opleiding die nu een goede baan heeft in Zagreb en een leuke partner heeft gevonden. We hopen dat het ook bij dit meisje gaat lukken, we houden u op de hoogte.

Dus u ziet het, we gaan door want hulp is overal nog steeds nodig.

Wij bedanken u voor al uw hulp, medewerking en steun.

Tot ziens, blijf gezond en let op elkaar
en met een vriendelijke groet
Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp
Ton en Tineke

Onze stichting is een ANBI stichting.